

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τετάρτην, 3^{ην} / 16^{ην} Φεβρουαρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, γνωστήν καί ὡς Μονήν τοῦ Κατά Μόνας εἰς τήν Δυτικήν Νέαν Ἱερουσαλήμ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ ἐκκλησία ἐπομένη τῇ Εὐαγγελικῇ διηγήσει (Λουκᾶ 2, 22-40) ἀναμιμνήσκεται τόν δίκαιον Συμεών τόν Θεοδόχον ὡς κατ' ἐξοχήν ὑπουργήσαντα εἰς τό γεγονός τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου εἰς τόν Ναόν κατά τήν τεσσαρακοστήν ἡμέραν ἀπό τῆς κατά σάρκα γεννήσεως Αὐτοῦ.

Ἀναμιμνήσκεται ἡ Ἐκκλησία ὅτι εἰς τόν Συμεών ἦτο κεχριματισμένον ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅτι δέν θά ἰδῇ θάνατον πρίν ἰδῇ τόν Χριστόν Κυρίου. Ἐπίσης ὅτι τοῦτο συνέβη, ὅτε ὁ Συμεών ἐδέχθη τόν Κύριον εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ, ἀνεγνώρισεν δηλαδή Αὐτόν καί ἀνεφώνησεν «*νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου Δέσποτα κατά τό ρῆμα Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σου, ὃ ἡτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ*».

Πρός τιμήν τοῦ γεγονότος τῆς Ὑπαπαντῆς καί Συμεών τοῦ Θεοδόχου ἐτελέσθη εἰς τήν ὡς ἄνω Μονήν Ἑσπερινός ἀφ' ἐσπέρας καί Θεία Λειτουργία τήν πρωΐαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Ρωσοφώνων καί Ρουμανοφώνων Ἱερέων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, καί μετέχοντος ἱκανοῦ λαοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν τῷ Κατά Μόνας ἐναπομεινάσης Ἑλληνικῆς παροικίας καί ἐκ τοῦ Ἀραβοφώνου, Ρωσοφώνου καί Ρουμανοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“*Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου καί εὐλογεῖται πᾶσα σὰρξ τό ὄνομα τό Ἅγιον αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (Ψαλμ. 144,21)*”, ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Θεοδόχου Συμεών τοῦ δικαίου, ξένθα καί ὁ τάφος αὐτοῦ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην αἰνοῦντες καί δοξολογοῦντες τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ λέγοντες: «*νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου Δέσποτα κατά τό ρῆμα Σου ἐν*

εἰρήνη, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ», (Λουκ. 2, 29-32)

Ἡ ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς, δηλονότι τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Σολομῶντος παρά τε τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρός καί Ἰωσήφ τοῦ δικαίου κατά τήν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καί νομικοῦ Μωσαϊκοῦ γράμματος εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένα μετά τῆς σημερινῆς συνάξεως τοῦ Ἁγίου καί δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καί τῆς προφήτιδος Ἄννης. Τούτων λοιπόν τήν σύναξιν ποιούμενοι σήμερον, τήν φρικτήν καί ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρός ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καταγγέλλομεν συγκατάβασιν.

Τήν ἄρρητον ταύτην τοῦ Θεοῦ Πατρός συγκατάβασιν πρός τό ἀνθρώπινον γένος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῶν Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιβεβαιοῖ καί μαρτυρεῖ ἀφ' ἐνός μὲν ὁ ἐναγκαλισμός ὑπό τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν τοῦ Θεοῦ Λόγου σάρκα γενομένου ὡς βρέφους· καί ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀνθομολόγησις τόσον ὑπό τοῦ Συμεῶν ὅσον καί τῆς Ἄννης, ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, τούτέστιν ὁ Χριστός, εἶναι τό σωτήριον ὃ ἠτοίμασεν [ὁ Θεός] κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ", (Πρβλ. Λουκ. 2, 30-32 καί Λουκ. 2, 38).

Τήν θείαν ταύτην συγκατάβασιν διατρανοῖ μεγαλοφώνως καί ὁ ὑμνωδός λέγων: "Ὁ τόν Ἀδάμ δημιουργήσας βασιάζεται ὡς βρέφος. Ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου. Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρός αὐτοῦ, ἐκῶν περιγράφεται σαρκί, οὐ θεότητι ὁ μόνος φιλόανθρωπος".

Ἡ δέ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ ἀφορᾷ εἰς τό ἔργον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ὑπό τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ καί τήν ἀποκάλυψιν τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ ὡς φῶς, ἐνώπιον ὅλων τῶν λαῶν καί ἐθνῶν ὡς προκατήγγειλεν ὁ προφήτης Δαυΐδ "Ἐγνώρισεν Κύριος τό σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ" (Ψαλμ. 97,2). Τήν καθολικότητα καί παγκοσμιότητα τοῦ σωτηριώδους ἔργου τοῦ Μεσσίου, τοῦ Μυστηρίου δηλονότι τῆς θείας Οἰκονομίας εὐαγγελίζεται ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἐπικαλούμενος τόν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν: "ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ", (Λουκ. 3,6/ Ἠσ. 40,5).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Ἡσαΐου ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: "Προητοίμασται γάρ τό Χριστοῦ μυστήριον καί πρό αὐτῆς τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς· πεφανέρωται δέ ἐν ἐσχάτοις τοῦ αἰῶνος καιροῖς, γέγονε δέ φῶς τοῖς ἐν σκότει καί πεπλανημένοις, καί ὑπό χεῖρα πεσοῦσι διαβολικὴν". Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Πατρός ἡμῶν Κυρίλλου προέρχονται ἀπό τούς ἀποστόλους Πέτρον (Α' Πέτρ. 1,20) καί τόν Θεῖον Παῦλον, κατά τόν ὅποιον οἱ ἄνθρωποι πλανηθέντες ὑπό τοῦ διαβόλου "μετήλλαξαν τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καί ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τήν κτίσιν παρά τόν κτίσαντα", (Ρωμ. 1,25).

Ὦντως ὁ Χριστός ἐγένετο φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ἀλλά καί εἰς δόξαν λαοῦ Αὐτοῦ. Ἡ δέ ἔκφρασις "καί εἰς δόξαν λαοῦ Αὐτοῦ" ἀφορᾷ κατά τόν Ἅγιον Κύριλλον εἰς τό "λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν" (Ρωμ. 11,5) τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. "Εἰ γάρ καί γεγόνασί τινες ἐξ αὐτῶν [τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ] ὑβρισταί καί ἀπειθεῖς καί ἀσυνεσίας ἔμπλεω τήν διάνοιαν ἔχοντες, ἀλλ' οὖν σέσωσται τό κατάλειμμα, καί δεδόξασται διὰ Χριστοῦ. Ἀπαρχή δέ τούτων [τοῦ καταλείμματος] οἱ θεσπέσιοι γεγόνασι μαθηταί [Ἀπόστολοι], ὧν ἡ τῆς εὐκλείας φαιδρότης ὅλην περιαστράπτει τήν ὑπ' οὐρανόν", ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Κύριλλος· "καί εὐλόγησεν αὐτοῦς Συμεῶν

καί εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον". (Λουκ. 2,34) Ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν ἠύλόγησεν τὴν Παρθένον Μαρίαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸ βρέφος Χριστὸν καὶ τὴν μὲν Παρθένον διότι τέτοκεν οὐκ ἐξ ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπελθόντος ἐπ' αὐτὴν Πνεύματος Ἁγίου. Τὸν δὲ Χριστὸν ἠύλόγησε λέγων: "ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον".

Σχολιάζων τοὺς προφητικούς τούτους λόγους τοῦ Συμεὼν ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπικαλεῖται τὰ διὰ στόματος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου λεχθέντα θεῖα λόγια: " ἔφη γάρ πάλιν ὁ θεὸς καὶ Πατὴρ, ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθῇ", (Ἠσ. 28,16/ Ρωμ. 2, 33), ἐφ' ᾧ ἂν πέσῃ, λικμήσῃ αὐτόν", (Γ' Βασιλ. 14,15).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θεὸς Πατὴρ εἰς τὰ θεμέλια τῆς Σιών ἔθετο λίθον ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον καὶ ἔντιμον, δηλαδή τὸν Χριστὸν εἰς τὸν ὁποῖον ὅσοι ἐπίστευσαν δέν κατησχύνθησαν· ὅσοι δέν ἐπίστευσαν καὶ δέν κατενόησαν τὸ μέγα μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ ἐσκόνταψαν / ἔπεσαν καὶ συνετρίβησαν, τούναντίον ἀνέστησαν [=ἠγέρθησαν] ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν.

Σημεῖον δὲ ἀντιλεγόμενον (Λουκ. 2,3) ὀνομάζει τὸν Τίμιον Σταυρόν ἢ Ἁγία Γραφή, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: "Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλήσιν [ἔθνεσιν] δὲ μωρία" (Α' Κορ. 1,23). Αὐτόν ἀκριβῶς τὸν Σταυρόν καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ μαρτυρικόν καὶ αἰσχυντόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τῆς Θεοτόκου Παρθένου ἐννοοῦσεν ὁ δίκαιος Συμεὼν λέγων Αὐτῇ [τῇ Θεοτόκῃ]: "Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία", (Λουκ. 2,35).

Ὁ Χριστὸς τὸν Ὅποιον ἐδέξατο εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ Πρεσβύτες Συμεὼν, εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς Ἐκκλησίας, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς "γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, κηρύττει ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος Πέτρος, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς" (Α' Πέτρου 2,9). Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα ἵνα δεχθῶμεν εἰς τὰς πνευματικὰς ἡμῶν ἀγκάλας, τοὔτέστιν εἰς τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν τὸ θαυμαστόν φῶς τοῦ Χριστοῦ". Μετά δὲ τοῦ ψαλμωδοῦ εἴπωμεν: "Οἱ ὀφθαλμοί μου Κύριε ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν Σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης Σου". (Ψαλμ. 118, 123). Ἀμήν. Ἐτη πολλά καὶ ὑγιεινά!"

Μετά τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ πολὺς ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστὴς τῆς Μονῆς ὁσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος, παρὰ τὰς δυσκολίας τῆς ὑγείας του, ἐδεξιώθη τὸν Μακαριώτατον καὶ ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον καὶ τὸ προαύλειον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας